

РЕШЕНИЕ

№ 72

гр. Монтана, 06.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – МОНТАНА в публично заседание на тридесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Аделина Тушева

Членове: Елизабета Кралева
Таня Живкова

при участието на секретаря СИЛВИЯ Л. Г.

като разглежда докладваното от Аделина Тушева Въззивно гражданско дело № 20221600500402 по описа за 2022 година

Въззивното производство по чл. 258 и сл. от ГПК е образувано по жалба на Г. М. Г. от гр. Л., подадена чрез пълномощник адвокат К. Х. П. срещу решението на РС Л. от 16.06.2022г., постановено по гр. дело № 362/ 2021г. по описа му, с което е признато за установено по отношение на жалбоподателя, че малолетните ищци Е. Ц. М. и К. Ц. М., действащи чрез законните си представители – майки са собственици по наследство от Ц. М. Г. при равни права на 250 броя гълъба Л.ско-Видинска порода, 50 от които с особено редки и ценни качества, отглеждани от наследодателя в имот в гр.Л., ул. Б. № **, осъден е Г. М. Г. да им предаде владението върху наличните 96 броя гълъба, индивидуализирани с номер на пръстен и описание, както и на основание чл. 521,ал.2 ГПК да заплати на всеки от ищите сумата 5 865.42 лева равностойност на липсващите птици , ведно със законна лихва от 01.12.2020г., като са отхвърлени исковите им претенции над уважения до предявения размер от по 10 000 лева. Със същото решение съдът е оставил без уважение искането на Г. Г. за признава право на задържане върху 35 броя гълъба до заплащане сумата 688 лева разходи за запазване птиците, като е разпредЕ. между страните отговорността за разноски .

Във въззивната жалба се твърди, че решението е нищожно , недопустимо и неправилно, като се иска прогласяване на решението за нищожно, евентуално да бъде обезсилено или отменено с всички законни последици от това.

Нищожността на решението се поддържа с доводи в насока, че волята на съда е неразбираема, включително не може да бъде изведена и чрез тълкуване. Недопустимостта

му се поддържа, поради разгледано възражение за придобиване собствеността по давност, каквото се твърди, че не е направено своевременно и съдът не е следвало да го обсъжда. Неправилността на решението се свързва с неправилна преценка на събраните по делото доказателства, неправилно приложение на материалния и процесуален закон, като са оспорени фактическите обстоятелства, приети за установени в процеса. По всеки от така поддържаните пороци на решението в жалбата са наведени подробни доводи.

Въззиваемите страни, при редовно връчен препис от жалбата чрез пълномощник адвокат М. К., не са подали писмен отговор. В съдебно заседание чрез пълномощника си адвокат М. К. оспорват жалбата като неоснователна с доводи за правилност на обжалваното решение. Претендират разноски.

Във въззивното производство не са искани и допускани доказателства.

Окръжният съд, като провери атакуваният по реда на въззивното обжалване съдебен акт във връзка с оплакванията в жалбата, предвид събраните по делото доказателства и въз основа на закона, приема следното:

Въззивната жалба против първоинстанционното решение е подадена в срока по чл. 259, ал. 1 от ГПК от надлежна страна в процеса при наличен правен интерес и е допустима за разглеждане.

Първоинстанционното производство е образувано по искова молба на К. Ц. М., малолетен, действащ чрез своята майка и законен представител Ж. Б. Л., и на Е. Ц. М., малолетна, действаща чрез своята майка и законен представител Д. В. Д., и двамата от гр. Л. срещу Г. М. Г. от същия град с твърдения, че са наследници на Ц. М. Г., починал на 20.07.2020г., който към смъртта си е притежавал 250 гълъба Л.ско –видинска порода, 50 от които особено редки и ценни, отглеждани в гр. Л. на адрес ул. Б. № **, като е бил регистриран гълъбовъд, учредител на сдружение на гълъбовъди и природолюбители „Дунав-Л.“ гр. Л.. Отглежданите от него гълъби са наследени от неговите деца като законни наследници при равни права. Ответникът е заключил птиците и не ги допуска до тях, въпреки няколкократните покани, включително и нотариална покана, като отказва да им ги предаде, с които действия оспорва собствеността им върху гълъбите и пречи да упражняват правата си на собственост върху тях.

При тези твърдения е поискано от съда да признаване за установено по отношение на ответника правото им на собственост върху процесните движими вещи и за осъждането му да им отстъпи собствеността и предаде владението върху тях, съединен при условията на евентуалност, в случай, че се установи липсата на птиците с иск за заплащане стойността им в размер на 20 000 лева общо или по 10 000 лева за всеки от ищите, ведно със законна лихва от 20.07.2020г. . Претендират се и направените по делото разноски.

С подаден в срок писмен отговор ответникът Г. М. Г. е оспорил исковете с твърдения, че птиците са наследство от неговия баща М.Г.П., починал 2010г., който гледал гълъби и бил известен с това в цялата околия, като след смъртта му собственици на притежаваните от него 130 гълъба, от които 100 Л.ско-видинска порода са неговите

низходящи – ответникът, брат му Ц. М. и сестра им П. М. при равни права, поради което и ишците са наследили 1/3 от тях или 35 броя гълъба. Ятото гълъби винаги се е поддържало като бройка около 130 птици, като наследниците на М. Г. са се грижили за него според възможностите и не са имали спорове относно съсобствеността си. След смъртта на брат му Ц. ответникът е водил многократни разговори със майките на децата му да си получат полагащите им се 35 броя птици, което не са направили, като ответникът продължава да се грижи за птиците, намиращи се в две клетки в неговия имот. За периода 01.08.2020г. до 31.03.2021г. е направил разходи за птиците 2064 лева, индивидуализирани по пера в отговора, от които 688 лева му дължат ишците, като заявява право на задържане 35 броя гълъба до заплащане на тази сума.

В първото съдебно заседание, с оглед отговора на ответника и на основание чл. 143, ал. 2 ГПК ишците са допълнили исковата молба с твърдения, че гълъбите на Ц. нямат нищо общо с притежаваните такива от баща му М. Г., който дори не е имал гълъби от Л.ско-видинска порода. Ответникът и сестрата П. не са искали да се занимават с гълъби, като само Ц. е станал гълъбар, като е наведен и довод за придобиване от него по давност птиците, които е имал баща му.

Като обезпечение на исковете първостепенният съд по искане на ишците е допуснал налагане на заповед върху гълъбите, като въз основа на издадената обезпечителна заповед е образувано изп. дело № 109/2021г. на СИС при РС-Монтана, приложено по настоящето дело, от което се установява извършен на 25.03.2021г. опис на намерените при ответника 104 птици порода Л.ско-видинска, индивидуализирани в оценка на д-р И.Б. – ветеринарен лекар по външни белези, според която броят им е 103, от които 97 броя порода Л.ско-видинска, 4 броя порода ростовска и 2 броя порода паун с обща оценка 6960 лева.

С постановеното по делото решение съдът е приел за установено, че Ц. М. Г., починал на 20.07.2020г. е бил собственик към датата на смъртта си на 250 броя гълъба от породата Л.ско-видинска, от които 200 броя обикновени и 50 броя с по-редки и ценни качества, които са наследени от ишците като негови законни наследници, признал е правото им на собственост върху тези птици, като на основание чл. 108 ЗС е осъдил ответника да им предаде владението върху 96 броя гълъба Л.ско –видинска порода, индивидуализирани в решението, като на основание чл. 521, ал. 2 ГПК за липсващите птици до 250 броя е осъдил ответника да заплати на ишците по 5865.42 лева или общо 11730 лева, от които 4950 лева за 33 броя с по редки ценни качества и 6780.84 лева за неналичните 121 броя други гълъба Л.ско –видинска порода. С решението е оставено без уважение искането на ищеца за признаване право на задържане върху 35 броя гълъба Л.ско-видинска порода до заплащане сумата 688 лева разноски за запазването им.

Така постановеното решение е валидно, като волята на съда е ясно изразена и напълно разбираема, логична и последователна.

Решението е допустимо постановено по иск с правно основание чл. 108 ЗС, съединен при условията на евентуалност с иск с правно основание чл. 521, ал. 2 ГПК, в случай, че се установи липсата на претендираните с иска за собственост движими вещи, каквито

несъмнено са гълъбите, се иска заплащане равностойността на липсващите птици . Съдебната практика безпротиворечиво приема за допустимо съединяване на иск за собственост на движими вещи с иск за заплащане равностойността им, когато не са налице, като в исковата молба е посочена обща стойност на 250 броя гълъба от порода Л.ско-видинска на сумата 20 000 лева или средна цена на една птица 80 лева. По отношение заявеното от ответника право на задържане първостепенният съд правилно е определил правна квалификация по чл. 91 ЗЗД, предвид признанието на ответника за притежавано от ишците право на собственост върху 35 броя гълъба, съответно качеството му на държател по отношение на тези птици, за които е направил разноски и заявил право на задържане до заплащане на разноските на стойност 688 лева.

Възражението за придобиване по давност гълъбите е надлежно заявено от пълномощника на ишците в първото по делото съдебно заседание , проведено на 10.06.2021г. , след запознаване с отговора на исковата молба, като е допустимо съгласно разпоредбата на чл. 143,ал.2 ГПК. Същото е обосновано и с изложение на съответни фактически обстоятелства , поради което и доводи във въззивна жалба за недопустимо произнасяне по това възражение са неоснователни.

От фактическа страна с оглед събраните в първоинстанционното производство доказателства, съдът приема за установено следното:

Безспорно е установено, че ишците са единствени законни наследници на Ц. М. Г., починал на 20.07.2020г., както и че наследодателят им е бил член на Сдружение с нестопанска цел с наименование „Гълъбовъдно дружество Дунав-Л.“ със седалище гр. Л., регистрирано 2008г., като 2012г. е избран и за член на УС на сдружението. От приложеното на л. 10 от делото удостоверение, издадено от председателя на сдружението се установява, че Ц. М. е бил активен член на сдружението, участвал в много изложби и състезания, отглежда породата Л.ско –видински гълъб, наследил го е от баща си М. Г., като е работил върху подобряване и селектиране на породата с постигнати удивителни резултати. Безспорно е установено, че М. Г. също е бил регистриран гълъбовъд, отглеждал гълъби от същата порода, като е починал на 02.08.2010г. и след смъртта си оставил законни наследници низходящи П. М., Ц. М. и ответника Г. М..

Безспорно е също така, че гълъбарниците, където са отглеждани птиците първоначално от М. Г., а впоследствие и от сина му Ц. М. са на адрес в гр. Л., ул. Б. № **, където са живели до смъртта си М. Г. и Ц. М., като на същия адрес живее и ответникът Г. М.. Доказателства за това кой е собственик на имота, намиращ се на този адрес по делото не са представени, съответно твърдението на ответника, че имота е негова собственост не са установени.

По делото са събрани гласни доказателства чрез разпита на свидетелите А.А., Г. А., В.В., П.Р., Б.И. и К.К., като първите трима са посочени от ишците, а останалите са посочени от ответника. Всички свидетели, с изключение на В.В. и Г. А. са гълъбовъди, притежават птици и през годините често са контактували с Ц. М. по повод отглеждането на този вид птици. Еднопосочно се установява от показанията им, че М. Г. също е бил гълъбовъд,

отглеждал гълъби от различни породи, включително и Л.ско-видински гълъби, като преди да почине 2010г. е имал около 200 броя гълъба. След смъртта на М., грижи за отглеждането на гълъбите е поел Ц., като е сам е купувал и продавал гълъби, селектирал и развъждал породата, отделял за това много време, ходел по изложби . Всеки от свидетелите гълъбовъди е купувал по поръчение на Ц. гълъби за него, като самият Ц. им е продавал или подарявал гълъби. Като член на сдружението на гълъбовъдите в Л., Ц. е купувал на едро големи количества храна за гълъби, която съхранявал в двора на къщата, в която живеел на ул. Б. №** в гр. Л. и продавал на по-ниски цени и на останалите гълъбовъди. Св. Г. А. е бил нает от Ц. да му помага в грижите за птиците , което правил в продължение на 4-5 години преди да почине. Помощ в гледането на птиците в периода 2015-2016г. на Ц. е оказвал и св. В.В., който по възлагане от Ц. в същия период е изработил и клетки за гълъбите. Свидетелите установяват, че грижите за птиците са ежедневни, като подобряване породата им изисква постоянни усилия, каквито Ц. с голяма любов към птиците полагал. След смъртта на М. отглеждането на гълъбите е поел изцяло Ц., като в този период Г. М. е работел като международен шофьор, често отсъствал от дома си , като грижите за къщата, двора , включително плащането на консумативи поемал Ц.. Св. А.А. познава Ц. от около 10 години, откакто започнал да се занимава с гълъбите, почти всяка седмица го е посещавал, заради гълъбите, като Г. се запознал едва преди 2-3 години и не знае, че са роднини, нито го е виждал да се грижи за гълъбите. Св. Г. А., който от 4-5 години помагал на Ц. в грижите за птиците, е категоричен, че Г. не е проявявал никакъв интерес към тях. В тази насока са и показанията на свидетеля В.В. – „не съм виждал Г. да помага на Ц. за гълъбите“ , показанията на св. П.Р.- „след като е починал баща му, Ц. е почнал да ги гледа, и Г. по принцип, но Ц. се е занимавал повече с гълъбите“, „тия гълъби са си на Ц.“. Свидетелят Б.И. установява , че след смъртта на бай М. Ц. се е заел с гълъбите, гледал ги с помощта на едно момче , като не знае дали Г. му е помагал за това . Аналогични в тази насока са и показанията на св. К.К..

При така установените от гласните доказателства обстоятелства съдът намира за безспорно установено по делото, че след смъртта на М. Г. грижи за птиците във всяко отношение, храна, лекарства , развъждане, селекциониране, поддържане на гълъбарниците, направа на клетки е полагал единствено Ц., като явно е демонстрирал пред останалите наследници на М. Г.- отвеника Г. М. и сестрата П. М. намерението си да упражнява фактическа власт върху птиците като негови собствени . Сам е решавал кои птици да продава, сам е купувал гълъби, за да подобрява породата , осигурявал е сам храна за тях, плащал е на св. Г. А. да му помага при гледането им, възлагал е на св. В.В. направа на клетки за тях , сам е решавал кои гълъби да събере в двойки, участвал е с птиците в изложби и състезания, бил е известен като най-добрия гълъбар в района , членувал е в местното сдружение на гълъбовъдите. Действията му по своеене на птиците са били явни , недвусмислени и демонстрирани пред останалите наследници на М. Г. непосредствено след смъртта на М., възприети са от тях , като Г. М. е живял в този период в същата къща и не се е противопоставил на демонстрирането от Ц. явно своеене на птиците, не се е интересувал от тях, не е полагал грижи,включително и за издръжката им , не е имал претенции към получаваните от Ц. парични средства от продажбата им .

Предвид гореизложеното по делото е установено , че след смъртта на М. Г. през 2010г. Ц. М. е упражнявал върху притежаваните от него гълъби непрекъсната фактическа власт с намерение за своене явно демонстрирано пред останалите наследници на М. Г., поради което и с изтичане на 5 години , считано от 02.10.2010г. съгласно чл. 80 ЗС е придобил по давност правото на собственост върху гълъбите, които е имал М. Г..

Установено е по делото , че към датата на смъртта си 20.07.2020г. Ц. М. е бил едноличен собственик на всички гълъби отглеждани от него в дома му на ул. Б. № ** в гр. Л. , съответно тези птици като част от наследството му са придобити от законните му наследници – ищите по делото.

Безспорно е установено по делото, че гълъбите към настоящия момент се намират при ответника на същия адрес, който не допуска ищите до тях, съответно птиците са в негова фактическа власт без основание за това.

Относно броя на притежаваните от Ц. М. гълъби към датата на смъртта му 20.07.2020г. , собствеността върху които е придобита от наследниците му, съдът съобрази следното:

В исковата молба птиците не са индивидуализирани всяка поотделно, а е посочен само броя им и породата – 250 броя гълъба Л.ско-видинска порода, като 50 от тях са посочени като особено редки и ценни. Така описаните в исковата молба движими вещи са родово определени, но е надлежно посочено местоположението им , а именно в гълъбарник на адрес в гр. Л., ул. Б. № **, което позволява разграничаването им от други такива вещи от същия вид. Нормативно изискване за регистрация на гълъбовъден обект съдът не установи да съществува, като дейността по отглеждане на гълъби като хоби се осъществява чрез сдружения с нестопанска цел, обединяващи любителите на този вид птици. Регистрацията на птиците чрез поставяне на пръстени, представляващи паспорт на всеки гълъб не е задължителна, като поставяне на пръстени се препоръчва на гълъбовъдите от Съюза на гълъбовъдите и развъдчиците на дребни домашни животни в Р България .

Предявеният иск за собственост е обезпечен чрез обезпечителна мярка заповед на птиците , като при налагането ѝ е извършен на 21.03.2021г. опис на гълъбите, намерени на адреса в гр. Л., ул. Б. № **, установяващ общо 103 гълъба, от които 97 броя порода Л.ско-видинска, индивидуализирани в приложената по изпълнителното дело оценителна експертиза по цвят и наличие на чучул .

По делото е прието заключение от М.М. , акредитиран съдия на гълъби към Съюза на гълъбовъдите и развъдчиците на дребни домашни животни, който на 11.03.2022г. е огледал гълъбите, намиращи се на посочения по-горе адрес и е дал експертна оценка на колекция Л.ско-Видински гълъби , използвайки европейска система за оценяване. При огледа, извършен от експерта са установени 96 броя гълъба от тази порода с обща потенциална цена 5 380 лева. За гълъбите, които не е огледал от посочената порода експерта е дал средна цена 56.04 лева за брой.

От събраните по делото гласни доказателства не се установява с категоричност колко

броя гълъби от породата Л.ско-Видинска е имал Ц. М. към датата на смъртта си, тъй като никой от свидетелите не е преброявал птиците, нито самият Ц. М. е правил опис на отглежданите от него гълъби. Св. А.А. установява, че Ц. е имал над 250 броя гълъба, св. Г. А. сочи приблизителна бройка над 230, св. П.Р. установява, че Ц. М. му е казвал, че гълъбите му са към 200 броя, а според самия свидетел са били около 150-170 броя. Св. К.К., който е виждал гълъбите пролетта на 2020г. установява, че са били около 150 броя, от които 100 или 120 броя от породата Л.ско-Видинска. Всеки от свидетелите посочва брой гълъби според собствената си окомерна преценка, съответно нито един от тях не е броил птиците лично, поради което и от така събраните гласни доказателства не може да се направи несъмнен и категоричен извод за броя на притежаваните от наследодателя на ишците към датата на смъртта му гълъби и то от породата Л.ско-Видинска. Каквато и бройка гълъби да се приеме от гласните доказателства, то същата би била основано на предположението на всеки от свидетелите за броя гълъби, които е имал Ц. М.. В случая от страна на ишците не е доказано при условията на главно и пълно доказване, че наследодателят им е бил собственик на брой гълъби от посочената порода над установения такъв при опис на птиците, извършен на 21.03.2021г. от съдебния изпълнител по налагане обезпечителната мярка, където са описани 97 броя гълъба от породата Л.ско-Видинска, поради което и предявеният иск за установяване правото им на собственост е основателен до този брой птици. Към 11.03.2022г., когато е извършен оглед от експерта М.М. броят на гълъбите от Л.ско-Видинска порода е 96, поради което и не е налице един гълъб, за който на основание чл. 521, ал.2 ГПК се дължи заплащане от страна на ответника равностойността му в размер на 56 лева средна стойност на гълъб от процесната порода.

Предвид гореизложеното по делото е установено правото на собственост на ишците върху 97 броя гълъба от порода Л.ско-Видинска, владението на ответника върху 96 броя от тях без основание за това, поради което и установителния иск за собственост е доказан и основателен за 97 гълъба, като над този брой птици искът е неоснователен. Ответникът следва да бъде осъден да предаде на ишците владението на наличните птици, а за липсващата една птица следва на основание чл. 521, ал.2 ГПК да бъде осъден да заплати равностойността ѝ.

Искът по чл. 521, ал.2 ГПК е предявен при условията на евентуалност в случай, че е установено правото на собственост върху заявената с исковата молба бройка гълъби и липсата на тази бройка птици. Предвид основателността на иска за установяване правото на собственост за 97 гълъба и липсата на една птица, то се е сбъднало условието за произнасяне от съда по евентуалния иск само за един гълъб. За останалите птици до 250 не е установено правото на собственост на ишците, поради което и не се е сбъднало условието, при което съдът дължи произнасяне по евентуалния иск и решението на РС Л., с което се е произнесъл по иска с правно основание чл. 521, ал.2 ГПК за птици над един брой се явява недопустимо и следва да се обезсили.

По отношение възражението за право на задържане 35 броя гълъба до заплащане сумата 688 лева разноси за гледането им, въззивният съд изцяло възприема изводите

направени от първостепенния съд в обжалваното решение , към които препраща на основание чл. 272 ГПК.

По наведените в тази част на решението доводи във въззивната жалба, съдът приема следното :

Неоснователно се поддържа, че ответникът не е възпрепятствал достъпа на ишците до гълъбите след смъртта на наследодателя им . От събраните по делото гласни доказателства безпротиворечиво се установява, че след смъртта на Ц., Г. М. не е допускар ишците до гълъбарниците, като е заключил птиците , противопоставяйки им правото си на собственост върху имота, включително и на гълъбите. Направеното с отговора на исковата молба признание на правото им на собственост върху част от птиците не е обективизирано с реални действия, не е дал отговор на изпарената му нотариална покана, надлежно връчена , като липсват доказателства да им е дал достъп до гълъбите. Твърдението на ответника, че имотът, в който са птиците е негова собственост е недоказано. Св. Г. А. установява, че ответникът не е допускар майката на ишцата Е. Ц. да влезе в имота, като при опитите за това е търсено съдействие и от полицията. Необходимите разноски за запазване птиците, на които ответникът има право, включително и ако е недобросъвестен, включват всички разходи, които е направил по гледане на гълъбите, но не и възмездяване на лично положения от него труд. Независимо от представените по делото разходни документи по закупуване на медицински препарати и храна за гълъбите, то право на задържане до заплащане на необходимите разноски съгласно чл. 91,ал.1 ЗЗД е допустимо да бъде признато на добросъвестния държател, упражняващ фактическа власт върху движимите вещи на правно основание , каквото по делото не е установено да притежава ответника.

Отговорността за разноски между страните следва да се съобрази с изхода на спора според настоящето решение, което налага отмяна на обжалваното решение и в частта за разноски, изменено с определението по чл. 248 ГПК , неразделна част от решението.

Искът за право на собственост е основателен до размер 5436 лева/ стойността на наличните и липсващата птица/ , като до пълния предявен размер птици на обща стойност 20 000 лева е неоснователен, , съответно уваженият размер е 27 % от предявения и на ишците за направените в хода на първоинстанционното производство разноски , установени в общ размер 2507.22 лева се следва на основание ч. 78,ал.1 ГПК заплащане на разноски в размер на 677 лева. На основание чл. 78, ал. 3 ГПК ответникът има право на разноски за първоинстанционното производство в размер на 438 лева при установени такива 600 лева.

Предвид изхода на въззивното производство и основателност на жалбата над сумата 5436 лева до 17 110.84 лева обжалваем интерес, което е 69 % , то на жалбоподателя се следват разноски в размер на 1414.50 лева от установените такива 400 лева платена държавна такса и 1650 лева платено адвокатско възнаграждение по сключен на 27.01.2023г. договор за правна защита и съдействие. Неоснователно е възражението за прекомерност на така платеното адвокатско възнаграждение . С оглед обжалваемия интерес в общ размер 17 110.84 лева, то минималния размер адвокатско възнаграждение съгласно чл. 7,ал.2,т.3 от Наредба № 1/2004г. е 1940 лева / 1300 лева + 9% върху горницата над 10 000 лева.

Въззиваемата Е. Ц. е заплатила чрез законния си представител адвокатско възнаграждение в размер на 750 лева, поради което и с оглед изхода на порая се следват разноски в размерна 232.50 лева .

Настоящото решение не подлежи на касационно обжалване съгласно чл. 280, ал. 3, т. 1 ГПК като постановено по обективно съединени ревадикационни искове за собственост на 250 броя отделни движими вещи – гълъби, всеки един от тях с посочена в исковата молба и неоспорена в хода на процеса цена 80 лева. Изключението, предвидено в разпоредбата се отнася до исковете за собственост и вещни права върху недвижими имоти, а в случая предмет на иск за собственост са движими вещи. Според застъпената от касационния съд практика , при ревандикация на движими вещи, при която всяка вещь представлява годин самостоятелен обект на правото на собственост, е налице обективно съединяване на толкова иска за ревандикация, колкото е броят на претендираните вещи, и чиято цена, на всеки един поотделно, определ. по правилото на [чл. 69, ал. 1, т. 2 ГПК](#), съвпада с пазарната стойност на вещта, защото това е релевантната за процеса цена на правото на собственост. Цената на иска се посочва от ищеца и се стабилизира такава, каквато е към датата на предявяване на иска, до приключване на производството в трите инстанции, освен ако въпросът за цената не бъде повдигнат служебно от съда или от ответника в първото по делото съдебно заседание или не бъде предприето изменение на размера на иска при условията и в сроковете по [чл. 214 ГПК](#). В този смисъл Определение № 66 от 8.04.2019 г. на ВКС по ч. гр. д. № 1033/2019 г., I г.о., Определение № 227 от 3.05.2016 г. на ВКС по ч. т. д. № 274/2016 г., II т. о.. Всеки един от гълъбите като движима вещь е самостоятелен обект на правото на собственост, поради което и предвид горепосочената съдебна практика предмет на спора са обективно съединени искове за собственост всеки с цена 80 лева, при която цена достъпът до касационно обжалване е изключен.

Водим от гореизложеното, Окръжен съд Монтана

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решението на РС Л. от 16.06.2022г. , постановено по гр. дело № 362/2021г. по описа му В ЧАСТТА , с която е признато за установено по отношение на Г. М. Г., че ищите Е. Ц. М. и К. Ц. М. са собственици при равни права на движими вещи гълъби Л.ско –Видинска порода над 97 броя до 250 броя или за 153 броя гълъба, ВМЕСТО КОЕТО ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Е. Ц. М., ЕГН *****, действаща чрез своята майка и законен представител Д. В. Д., ЕГН *****, с адрес гр. Л., ул.В. № ** и К. Ц. М., ЕГН *****, действащ чрез своята майка и законен представител Ж. Б. Л., ЕГН *****, с адрес гр. Л., ул.Ц. № **, вх. **, ап. ** иск за установяване по отношение на Г. М. Г., ЕГН *****, с адрес гр. Л., ул. Б. № 5 правото им на собственост като наследници на Ц. М. Г. при равни права върху движими вещи 153 броя гълъба, порода Л.ско-Видинска,

отглеждани от наследодателя в имот в гр. Л., ул. Б. № 5, КАТО НЕОСНОВАТЕЛЕН.

ПОТВЪРЖДАВА решението на РС Л. от 16.06.2022г. , постановено по гр. дело № 362/2021г. по описа му В ЧАСТТА , с която е признато за установено по отношение на Г. М. Г., че ищите Е. Ц. М. и К. Ц. М. са собственици при равни права на движими вещи 97 броя гълъба Л.ско –Видинска порода, КАКТО И В ЧАСТТА, с която Г. М. Г. е осъден да предаде на Е. Ц. М. и К. Ц. М. владението на движими вещи 96 броя гълъба , надлежно индивидуализирани в решението.

ОБЕЗСИЛВА решението на РС Л. от 16.06.2022г. , постановено по гр. дело № 362/2021г. по описа му В ЧАСТТА, с която Г. М. Г. е осъден на основание чл. 521,ал.2 ГПК да заплати на Е. Ц. М. и К. Ц. М. равностойност на неналични гълъби над сумата 56 лева до присъдения размер 11 730.84 лева .

ПОТВЪРЖДАВА решението на РС Л. от 16.06.2022г. , постановено по гр. дело № 362/2021г. по описа му В ЧАСТТА, с която Г. М. Г. е осъден на основание чл. 521,ал.2 ГПК да заплати на Е. Ц. М. и К. Ц. М. равностойност на неналичен един гълъб в размер на 56 лева или по 28 лева на всеки един от ищите, ведно със законна лихва от 01.12.2020г. ,КАКТО И В ЧАСТТА , с която е оставено без уважение като неоснователно възражението на Г. М. Г. за признаване право на задържане.

ОТМЕНЯ решението на РС Л. от 16.06.2022г. , постановено по гр. дело № 362/2021г. по описа му В ЧАСТТА ЗА РАЗНОСКИТЕ , изменено на основание чл. 248 ГПК с определение от 27.09.2022г. , ВМЕСТО КОЕТО ПОСТАНОВЯВА:

ОСЪЖДА Г. М. Г. ЕГН *****, с адрес гр. Л., ул. Б. № ** да заплати на Е. Ц. М., ЕГН *****, действаща чрез своята майка и законен представител Д. В. Д., ЕГН *****, с адрес гр. Л., ул.В. № ** и К. Ц. М., ЕГН *****, действащ чрез своята майка и законен представител Ж. Б. Л., ЕГН *****, с адрес гр. Л.,ул.Ц. № **, вх. **, ап. ** на основание чл. 78,ал. 1 ГПК сумата 677 лева разноси за първоинстанционното производство .

ОСЪЖДА Г. М. Г. ЕГН *****, с адрес гр. Л., ул. Б. № ** да заплати на Е. Ц. М., ЕГН *****, действаща чрез своята майка и законен представител Д. В. Д., ЕГН *****, с адрес гр. Л., ул.В. № ** сумата 232.50 лева разноси за въззивното производство.

ОСЪЖДА Е. Ц. М., ЕГН *****, действаща чрез своята майка и законен представител Д. В. Д., ЕГН *****, с адрес гр. Л., ул.В. № ** и К. Ц. М., ЕГН *****, действащ чрез своята майка и законен представител Ж. Б. Л., ЕГН *****, с адрес гр. Л.,ул.Ц. № **, вх. **, ап. ** да заплатят разделно и по равно на Г. М. Г. ЕГН *****, с адрес гр. Л., ул. Б. № ** сумата 438 лева разноси за първоинстанционното производство и сумата 1414.50 лева въззивни разноси.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____